

KAT IN MEDITATIE

Verhaal van de Maand november 2006

Ergens in de wereld leefde eens een groot leermeester en abt. Deze had een kat. Hij was zo gek op zijn kat, dat hij deze altijd meenam. Zelfs naar zijn mediatielessen. Om maar geen moment zijn aanwezigheid te hoeven missen. Op een nacht stierf de meester in zijn slaap. Om hem te eren, besloot zijn opvolger, de kat welkom bleef tijdens de mediatielessen. Bezoekende monniken van andere kloosters verspreidden vervolgens het verhaal, dat in een van de beroemdste kloosters van de regio een kat meedeed in meditatie.

Vele jaren verliepen. De kat stierf. De monniken waren inmiddels reeds zo gewend aan de aanwezigheid van een kat, dat ze voor een nieuwe kat zorgden. Ook andere kloosters begonnen katten bij hun meditaties te betrekken. Men geloofde inmiddels dat de kat de werkelijke basis was voor de roem van zijn overleden meester en voor de kwaliteit van diens leringen.

Een generatie ging voorbij. Diverse vlugschriften over katten in meditatie werden gedrukt. Een geleerde promoveerde op de stelling, dat een kat het vermogen bezat de menselijke

concentratie te vergroten en negatieve energie af te breken.

En zo geschiedde het, dat een eeuw lang de kat in dat deel van de wereld werd gezien als een wezenlijk onderdeel van religie en meditatie.

Toen werd een leermeester en abt beroepen, die allergisch was voor katten. Hij besloot de kat niet meer toe te laten bij de dagelijkse religieuze activiteiten. Iedereen kwam in opstand. De abt hield voet bij stuk. Aangezien hij een begaafd leermeester was, ontwikkelden zijn leerlingen, ook in afwezigheid van een kat, hun meditatiekwaliteiten.

Altijd op zoek naar nieuwe ideeën en ontwikkelingen en moe van de zorg voor zoveel katten, verdwenen stap voor stap ook de katten uit de andere kloosters. Nieuwe revolutionaire vlugschriften werden geschreven, met overtuigende titels als: "Het belang van mediteren zonder katten" en "Kosmisch evenwicht door de kracht van de geest en zonder de hulp van dieren".

Weer ging er een eeuw voorbij. Katten verdwenen in dit deel van de wereld volledig uit de meditatiepraktijk. Het duurde echter meer dan twee eeuwen voordat alles weer was zoals het vroeger. En dat allemaal, omdat niemand zich ooit had afgevraagd, waarom werkelijk een kat ergens aanwezig was geweest.

*- vrij naar een Zen verhaal
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol
- afbeeldingen: internet*